

РЕШЕНИЕ

№ 5086

гр. София, 01.08.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.07.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4095** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалбата на Сдружение „ЗА З. – достъп до правосъдие“, представлявано от членовете на Управителния съвет И. П. и Г. К., действащи по пълномощие чрез адв. К., против отказ на и.д. Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда, обективиран в писмо изх. № 921/29.03.2017 г. по заявление за достъп до обществена информация изх. № 835/15.02.2017 г. по регистъра на С. /вх. № СОА17-ЕВ01-111/02.03.2017 г. на Столична община/. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неспазване на изискването за форма на административния акт, по смисъла на чл. 59 от АПК, нарушение на административно производствените правила и на материалния закон. Конкретно се твърди, че в оспорената решение липсва разпоредителна част, както и посочване на правното основание за постановения отказ. Посочва се и непроизнасяне от страна на административния орган по отношение наличието/липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ. Моли съда да постанови решение, с което да задължи и.д. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда да предостави търсената информация в поисканата форма.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда чрез процесуалния си представител изразява сатновище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Искането за прекратяване на

производството се основава на нормата на чл. 159, т. 1 от АПК и е мотивирано с липсата на годеи за оспорване административен акт, тъй като се оспорва писмо, а не решение за отказ за предоставяне на обществена информация. По същество, счита че постановения отказ е достатъчно мотивиран, а търсената информация е предварителна, невалидирана и без особена стойност.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимирана страна, разполагаща с правен интерес. Оспореното писмо, доколкото обективира в съдържанието си отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, притежава характера на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и чл. 38 от ЗДОИ, тъй като несъмнено засяга претендиращи от оспорващия права и интереси. С оглед специфичните обществени отношения, регулирани от ЗДОИ, законът определя като индивидуален административен акт всеки акт, с който изрично или фактически се предоставя или се отказва предоставяне на търсена информация, която попада в обхвата на понятието „обществена информация“. Предвид това, неоснователно се явява искането на процесуалния представител на ответника за прекратяване на производството на основание чл. 159, т. 1 от АПК. По делото са представени доказателства, за датата на която е съобщен отказа на оспорващия, като жалбата срещу него е подадена в преклузивния срок за оспорване, който с оглед липсата на указания за органа и срока за оспорване, следва да бъде удължен на два месеца, съобразно правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган е инициирано по заявление за достъп до обществена информация изх. № 835/15.02.2017 г., подадено по електронен път от Сдружение „ЗА 3. - достъп до правосъдие“ до Кмета на Столична община /вх. № СОА17-ЕВ01-111/02.03.2017 г./, обективиращо искане за достъп до данни от автоматизираната информационна система на Столична община за качеството на атмосферния въздух за период от четири години /2013-2016/, както следва: 1. Почасовите архивни числови данни за ФПЧ10, където се мери и 2. Почасовите архивни числови данни за ФПЧ 2.5, където се мери. С писмо от 14.03.2017 г., заявлението е изпратено по компетентност на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда, по съображения, че качеството на атмосферния въздух се следи чрез Националната система за наблюдение и контрол върху състоянието на околната среда, която се поддържа от Агенцията. На 29.03.2017 г., и.д. Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по околна среда е изпратил писмо изх. № 921 на заявителя, с което е отказал достъп до търсената информация, тъй като измерванията на средночасовите стойности на финни прахови частици представлява „налична първична информация“.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд обосновава следните правни изводи:

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със Закона за достъп до обществена информация.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. В чл. 3 от закона изчерпателно

са изброени задължените по закона органи, като в ал. 1 като задължени органи са посочени държавните органи, каквото качество притежава Изпълнителната агенция по околна среда. В чл. 21 от ЗООС изрично е посочено, че компетентните органи по глава Втора от закона, озаглавена „Информация за околната среда“ са централните и териториалните органи на изпълнителната власт, които събират и разполагат с информацията за околната среда.

В случая, оспорения отказ е издаден от и.д. Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда, който към датата на издаване писмото, обективиращо отказа, по силата на заповед № РД-90/03.02.2017 г. на министъра на околната среда и водите е упълномощен да изпълнява правомощията на изпълнителен директор на Изпълнителната агенция по околна среда в пълен обем.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална - информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

Достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ. В настоящия случай, искането за достъп до информация се отнася до данни от автоматизираната информационна система на Столична община за качеството на атмосферния въздух за период от четири години /2013-2016/, както следва: 1. Почасовите архивни числови данни за ФПЧ10, където се мери и 2. Почасовите архивни числови данни за ФПЧ 2.5, където се мери. Така формулирана информацията попада в обхвата на глава втора от ЗООС и изпълва понятието „информация за околната среда“ дадено в нормите на чл. 18 и чл. 19, т. 1 и т. 2 от ЗООС. По силата на чл. 26, ал. 1 от специалния ЗООС, за предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава Трета „Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация“ от ЗДОИ, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, в решението за предоставяне на информация по чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ се посочва дали се предоставя нарочно обработена информация или друг вид информация.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК. В настоящия случай, в оспорения административен акт е посочено единствено, че търсената информация е „налична първична информация“, поради което и исканата информация за „средночасови стойности“ за ФПЧ 10 и ФПЧ 2.5 не може да бъде предоставена. В оспореното писмо не е посочено коя от императивно

изброените в общия закон – ЗДОИ /чл. 37/ и в специалния закон ЗООС /чл. 20/ хипотези на отказ изпълва така формулираното фактическо основание. Налице е както пълна липса на мотиви, така и липса на разпоредителна част, в която административният орган ясно и категорично да е формулирал волеизявление за отказ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. Още повече, че хипотезите на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, в каквато насока би могло да се приеме, че са изложените от административния орган фактически основания, са неприложими за информацията, попадаща в обхвата на понятието информация за околната среда по смисъла на чл. 18 и чл. 19 от ЗООС, тъй като в специалния закон липсва препращане към основанията за отказ посочени в ЗДОИ. И това е така с оглед спецификата на обществените отношения, свързани с околната среда. Ето защо в чл. 20 от специалния ЗООС са изброени специфичните хипотези, при които може да бъде отказан достъп до обществена информация. В случая, административният орган не се е позовал на нито една от тези хипотези, а единствено се е задоволил да посочи, че търсената информация е „налична първична информация“. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи изрично, че съгласно нормата на чл. 18, т. 1 от ЗООС, наличната първична информация е информация за околната среда, поради което и достъпът до нея може да бъде отказан единствено на основанията, посочени в чл. 20 от ЗООС.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, на изискването за форма и в противоречие с целта на закона.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на и.д. Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда, обективиран в писмо изх. № 921/29.03.2017 г. по заявление за достъп до обществена информация изх. № 835/15.02.2017 г. по регистъра на Сдружение „ЗА З. – достъп до правосъдие“/вх. № СОА17-ЕВ01-111/02.03.2017 г. на Столична община/.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация изх. № 835/15.02.2017 г. по регистъра на Сдружение „ЗА З. – достъп до правосъдие“/вх. № СОА17-ЕВ01-111/02.03.2017 г. на Столична община/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: